

69.

**OBWIESZCZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH**

z dnia 14 stycznia 1933 r.

**w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy
o nadzorze państwowym nad buhajami.**

Na podstawie art. 34 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o unormowaniu właściwości władz i trybie postępowania w zakresie administracji rolnictwa i reform rolnych (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622) ogłaszam jednolity tekst ustawy z dnia 28 października 1925 r. o nadzorze państwowym nad buhajami (Dz. U. R. P. Nr. 121, poz. 868) z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622) oraz wynikających z rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 314) i z dnia 21 maja 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 480).

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Sew. Ludkiewicz

**Załącznik do obwieszczenia Ministra
Rolnictwa i Reform Rolnych
z dnia 14 stycznia 1933 r.
(poz. 69).**

U S T A W A

z dnia 28 października 1925 r.

o nadzorze państwowym na buhajami.**Art. 1.**

Pokrywanie cudzych krów i jałówek dozwolone jest tylko buhajami, uznanymi pod względem in-

dywidualnym i rasowym za odpowiednie do celów hodowlanych dla danego okręgu hodowlanego.

Określenie cech, jakie pod względem indywidualnym i rasowym winny posiadać buhaje, uznane za odpowiednie do celów hodowlanych, należy do Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych po zasięgnięciu opinii właściwej izby rolniczej, lub w razie jej braku — działających na danym obszarze społecznych organizacji rolniczych, których statuty zawierają postanowienia, przewidujące działalność na polu popierania hodowli zwierząt, a które Minister Rolnictwa i Reform Rolnych do wydawania tych opinij powoła.

Art. 2.

O uznaniu buhajów za odpowiednie do celów hodowlanych pod względem indywidualnym i rasowym orzekają specjalne komisje kwalifikacyjne.

Od orzeczeń komisji kwalifikacyjnych służyć będzie odwołanie do komisji kwalifikacyjnych odwoławczych.

W skład każdej komisji kwalifikacyjnej winien wejść lekarz weterynaryjny.

Skład komisji, sposób ich postępowania oraz tryb odwołań od orzeczeń komisji kwalifikacyjnych określi rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

Wojewoda określa teren działania poszczególnych komisji.

Art. 3.

Właściciel lub posiadacz buhaja, uznanego za odpowiedniego do celów hodowlanych, otrzyma od właściwej komisji kwalifikacyjnej bezpłatne świadectwo uznania, dające mu prawo do pokrywania takim buhajem cudzych krów i jałówek na przeciąg najwyżej jednego roku dla danego okręgu hodowlanego (art. 1 ust. 1).

Świadectwo uznania może być cofnięte przed wpływem jego ważności, o ile buhaj okaże się w ciągu roku niezdatny do rozplodu.

Art. 4.

Koszty uznawania buhajów za odpowiednie do celów hodowlanych ponosi właściwa izba rolnicza, a na obszarach, na których nie są czynne izby rolnicze, właściwe związki samorządu terytorjalnego.

Art. 5.

Pasanie wspólne buhajów, nieuznanych za odpowiednie do celów hodowlanych, z cudzemi krowami i jałówkami, należącymi do różnych właścicieli, jest wzbronione.

Art. 6.

Właściwe organa samorządu terytorjalnego (gminy oraz powiatowe związki samorządowe) obowiązane są zapewnić miejscowym rolnikom koniecz-

ną ilość buhajów, uznanych za odpowiednie do celów hodowlanych w danym okręgu hodowlanym. O ilości buhajów, potrzebnej dla poszczególnych gmin, rozstrzygają właściwe organa wykonawcze samorządu powiatowego na podstawie opinii właściwej izby rolniczej, lub w braku izby rolniczej — społecznych organizacji rolniczych, wymienionych w art. 1 ust. 2 niniejszej ustawy.

Art. 7.

Koszty, związane z zapewnieniem miejscowym rolnikom buhajów oraz ich utrzymaniem, ponoszą powiatowe związki samorządu terytorjalnego w wysokości 25% ogólnej sumy kosztów, Państwo w wysokości 10% tejże sumy kosztów z budżetu Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych oraz zainteresowane gminy w wysokości 65% sumy tychże kosztów.

Gminy sąsiadujące, lub gminy, mające małe ilości krów i jałówek, mogą się łączyć celem wspólnego kupna i utrzymania buhajów.

Zarząd gminy (magistrat miasta) winien ustanowić opłatę za stanowanie krów i jałówek gminnymi buhajami w wysokości, potrzebnej na pokrycie wydatków, połączonych z kupnem i utrzymaniem takich buhajów.

Na zakup i utrzymanie buhajów gminnych (art. 6) winna być wstawiona odpowiednia kwota do budżetu samorządu powiatowego oraz do budżetu gminy wiejskiej lub miejskiej.

Jeżeli gmina lub powiatowy związek samorządowy nie wstawią kredytu na ten cel do swego budżetu, wówczas właściwa władza nadzorcza wstawi do budżetu danej gminy lub powiatowego związku samorządowego odpowiedni kredyt przymusowo.

Art. 8.

a) Winny pokrywania cudzych krów i jałówek buhajem, nieuznanym za odpowiedniego do celów hodowlanych, bez względu na to, czy pokrycie nastąpiło bezpłatnie, czy za opłatą.

b) Winny wspólnego pasania buhaja w wieku powyżej 10 miesięcy, nieuznanego za odpowiedniego do celów hodowlanych, z cudzemi krowami, względnie jałówkami (art. 5) —

karany będzie w drodze administracyjnej grzywną do 5 złotych.

Przy powtarzających się przekroczeniach kara będzie wymierzana dwukrotnie od wyżej wymienionej.

Dochód z grzywien wpływać będzie do właściwej gminy na zakupno buhajów gminnych.

W razie wydania orzeczenia karnego po myśli artykułu niniejszego może władza administracyjna zarządzić na koszt i ryzyko właściciela wytrzebie- nie buhaja nieodpowiedniego do celów hodowlanych.

Art. 9.

Do orzeczenia o czynach karalnych, przewidzianych w niniejszej ustawie, powołane są władze administracyjne I instancji.

Art. 10.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych władny jest po zasięgnięciu opinii właściwej izby rolniczej, lub w braku izby rolniczej, społecznych organizacji rolniczych, wymienionych w art. 1 ust. 2, tudzież po zasięgnięciu opinii właściwego samorządu terytorjalnego rozciągnąć w drodze rozporządzenia, ogłoszonego w Dzienniku Ustaw, stosowanie postanowień niniejszej ustawy na pewnych obszarach do owiec i trzody chlewnej.

Powyższe uprawnienie może Minister Rolnictwa i Reform Rolnych przekazać wojewodom, którzy rozporządzenie swe ogłaszać będą w Dzienniku Wojewódzkim.

Art. 11.

Termin wprowadzenia w życie postanowień ustawy na obszarze poszczególnych powiatów lub części powiatów określi rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych, ogłoszone w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, a wydane na podstawie wniosku właściwego związku powiatowego samorządu terytorjalnego. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych zasięgnie również opinii właściwej izby rolniczej lub w braku izby rolniczej opinii społecznych organizacji rolniczych, wymienionych w art. 1 ust. 2 niniejszej ustawy.

Uprawnienie zawarte w niniejszym artykule może Minister Rolnictwa i Reform Rolnych przeka-

zać wojewodom, którzy rozporządzenia swe ogłaszać będą w Dzienniku Wojewódzkim.

Art. 12.

W województwach, w których izby rolnicze nie są zorganizowane lub, w których nie działają społeczne organizacje rolnicze, odpowiadające warunkom, określonym w art. 1 ust. 2, czynności izb rolniczych lub społecznych organizacji rolniczych, wynikające z niniejszej ustawy, Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może przekazać podległym mu organom administracji państwowej i organom właściwych związków samorządu terytorjalnego.

Art. 13.

Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych, a co do art. 8, 9 i 10 w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości.

Art. 14.

Ustawa niniejsza obowiązuje z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem województwa śląskiego.

Równocześnie tracą moc wszelkie obowiązujące ustawy i przepisy w przedmiotach, unormowanych tą ustawą.